

In memoriam

Peale lühiajalist haigust suri Haljala valla aukodanik, kauaaegne emakeeleõpetaja ja koolidirektor, poet ja innukas koduuriija Salme Heinla (15. VIII 1929 – 18. III 2018).

Salme Heinla sündis ja kasvas Põlula kandis Lavi metsavahitalus. Lapsepõlv ja karjalapse suved kujundasid tema loomust, sealt sai ta kaasa kestva loodusearmastuse ja -tunnetuse.

Hariduse omandas Salme peale koduse Põlula kooli lõpetamist Rakvere õpetajate seminaris ja Tallinna pedagoogilises instituudis. Õpetajana töötas algul kodukoolis Põlulas, kuid tema elutöö

on tehtud Haljalas. 1957. aastast töötas ta Haljalas emakeeleõpetajana, direktoriks oli ta samas koolis aastatel 1968–1980. Salme Heinla direktoriks oleku ajal ehitati valmis internaat ja õpetajate kortermaja, laiendati kooliaeda ning rajati pallimänguplats. Kirjandusõpetajana vedas ta õpilaste näiteringi, olles ise tihti ka näidendite autor. Oma rahuliku loomu ja lahke sõna ning suure empaatiavõimega jäi ta armastatud õpetajana mitme põlvkonna õpilaste südamesse.

Pensionile jäädes avaldus Salme Heinla loominguline külg. Tema sulest on ilmunud aastatel 2001–2017 viis luulekogu. Lapsepõlvest kaasa saadud isamaarmastus, Eestimaa kaunis loodus, oma maa ja rahva saatus on olnud selleks aineks ja pinnaseks, millest on sündinud tema loodust hingestav ja elu mõtestav luule. 2011. aastal ilmus temalt kodulooline raamat "Haljala puud, majad, inimesed", mille teine osa on veel käsikirjas nagu ka mitmed näidendid.

Salme oli Haljala kodulootoa mõtte algataja ja üks elluviija-test. Selle tarbeks kogus ta ja korrastas palju koduloolist materjali. Mitme aastakümne vältel tegi Salme Heinla põhjalikku kaastööd rahvamuuseumile. Sümbolne on see, et armastatud õpetaja tegusa ja loomingulise elu viimasel päeval jõudis temani Eesti kirjandusmuuseumi aukiri silmapaistva kaastöö eest.

Peame Salme Heinlat väljapaistvaks kogukonnategelaseks, kellel jagus alati aega ja häid sõnu oma rahvale, kellega ta koos viis ellu kodukandi väärtusi.

SALME HEINLA

15. VIII 1929 - 18. III 2018

*Kui su jõgi nii kitsaks
ja nii madalaks jääb,
et seal enam ujuda ei saa,
siis sa linnuks saad
ja oma jõe kohal lendad.*